

On Shabbat and on Festivals, the morning service, which begins on page 2, continues here:

שְׁחַר אֲבִיקְשָׁה צוּרֵי וּמִשְׁגְּבֵי
אֶעֱרֹךְ לְפָנֶיךָ שְׁחָרֵי וְגַם עֶרְבֵי.
לְפָנֶי גִדְלָתְךָ אֶעֱמַד וְאֶבְהֵל
כִּי עֵינֶךָ תִּרְאֶה כָּל־מַחְשְׁבוֹת לְבִי.
מֵה־זֶה אֲשֶׁר יוּכַל הַלֵּב וְהַלְשׁוֹן לַעֲשׂוֹת
וּמֵה־כֶּחַ רֵוַחֵי בְּתוֹךְ קֶרְבִי.
הִנֵּה לְךָ תִּיטֵב זְמַרְת אָנוּשׁ
עַל בֶּן אוֹדֶךָ בְּעוֹד גִּשְׁמַת אֱלֹהֵי בִי.

גִּשְׁמַת כָּל־חַי תִּבְרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר
תִּפְאָר וּתְרוּמָם זְכָרְךָ מִלְּכֵנוּ תִּמְיֵד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
אֲתָה אֵל. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה
וּמַצִּיל וּמַפְרִיֵס וּמַרְחֵם בְּכָל־עַת צָרָה וְצוֹקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
אֶלָּא אַתָּה. אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָּל־בְּרִיּוֹת,
אֲדוֹן כָּל־תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְהוּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, הַמְעוֹרֵר
יְשָׁנִים, וְהַמְקִיץ נֹרְדָמִים, וְהַמְשִׁיחַ אֱלָמִים, וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים,
וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבָדְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים.

אֱלוֹ פִּינוּ מְלֵא שִׁירָה בָּיָם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כְּהֶמוֹן גְּלִיוֹ
וּשְׁפֹתוֹתֵינוּ שֶׁבַח בְּמִרְחָבֵי רְקִיעַ

וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וּכְיָרֵךְ

וַיְדִינוּ פְרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאַיְלוֹת

אֵין אֲנַחְנוּ מְסַפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

וּלְבָרְךָ אֶת־שִׁמְךָ עַל אַחַת מֵאֲלָף אֲלָפֵי אֲלָפִים

וְרַבֵּי רַבְבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שְׁעֲשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ.

מִמְצָרִים גָּאֵלְתָּנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ.
בְּרָעַב זָנַתָּנוּ וּבְשֹׁבַע כָּלִבְלַתָּנוּ, מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ וּמִדְּבַר
מַלְטָתָנוּ, וְיַמְחִלִּים רָעִים וְנֶאֱמָנִים דְּלִיתָנוּ. עַד הִנֵּה עֲזָרוּנוּ
רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ, וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
לְנִצָּחַ. עַל בֵּן אֲבָרִים שְׁפָלְגַת בָּנוּ, וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְחַת
בְּאִפֵּינוּ, וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ, הֵן הֵם יוֹדוּ וַיִּבְרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ
וַיִּפְאָרוּ וַיְרוּמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ.
כִּי כָל־פֶּה לָךְ יוֹדֶה, וְכָל־לִשׁוֹן לָךְ תִּשָּׁבַע, וְכָל־בֶּרֶךְ לָךְ
תִּכְרַע, וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל־לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל־
קָרֵב וְכָל־יֹתֵם יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ, כַּדְּבַר שְׁכֵתוֹב: כָּל־עֲצָמוֹתַי
תִּתְאֶמְרָנָה, יְהוָה מִי כָמוֹךָ, מִצִּיל עֲנִי מִחֹזֶק מִמֶּנּוּ, וְעֲנִי וְאֶבְיוֹן
מִגּוֹזְלוֹ. מִי יִדְמֶה־לָּךְ וּמִי יִשׁוּה־לָּךְ וּמִי יַעֲרֶךְ־לָּךְ, הֵאֵל הַגָּדוֹל
הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, קִנְיַת שָׁמַיִם וְאָרֶץ. □ נְהַלְלֶךָ
וְנִשְׁבַּחֶךָ וְנִפְאָרֶךָ וְנִבְרַךְ אֶת־שֵׁם קְדֹשְׁךָ, כְּאִמּוֹר: לְדוֹד. בְּרַכִּי
נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה, וְכָל־קֶרְבִּי אֶת־שֵׁם קְדֹשׁוֹ.

NISHMAT

*On Shabbat and on Festivals, the morning
service, which begins on page 3, continues here:*

At dawn I seek You, Refuge, Rock sublime;
My morning prayers I offer, and those at evening time.
I tremble in Your awesome Presence, contrite,
For my deepest secrets lie stripped before Your sight.

My tongue, what can it say? My heart, what can it do?
What is my strength, what is my spirit too?
But should music be sweet to You in mortal key,
Your praises will I sing so long as breath's in me.

The breath of all that lives praises You, Lord God. The force that drives all flesh exalts You, our King, always. Transcending space and

time, You are God. Without You we have no one to rescue and redeem us, to save us and sustain us, to show us mercy in disaster and distress. Lord of all ages, God of all creatures, endlessly extolled, You guide the world with kindness, its creatures with compassion. The Lord neither slumbers nor sleeps. You stir the sleeping, support the falling, free the fettered, raise those bowed down, and give voice to the speechless. You alone do we acknowledge.

Could song fill our mouth as water fills the sea
And could joy flood our tongue like countless waves,
Could our lips utter praise as limitless as the sky
And could our eyes match the splendor of the sun,
Could we soar with arms like eagle's wings
And run with gentle grace, as the swiftest deer,
Never could we fully state our gratitude
For one ten-thousandth of the lasting love
Which is Your precious blessing, dearest God,
Granted to our ancestors and to us.

From Egypt You redeemed us, from the house of bondage You delivered us. In famine You nourished us, in prosperity You sustained us. You rescued us from the sword, protected us from pestilence, and saved us from severe and lingering disease. To this day Your compassion has helped us, Your kindness has not forsaken us. Never abandon us, Lord our God.

These limbs which You formed for us, this soul-force which You breathed into us, this tongue which You set in our mouth, must laud, praise, extol, exalt, and sing Your holiness and sovereignty. Every mouth shall extol You, every tongue shall pledge devotion. Every knee shall bend to You, every back shall bow to You, every heart shall revere You, every fiber of our being shall sing Your glory, as the Psalmist sang: "All my bones exclaim—Lord, who is like You, saving the weak from the powerful, the needy from those who would prey on them?" Who can equal You, who can be compared to You, great, mighty, awesome, exalted God, Creator of the heavens and the earth? We extol You even as David sang: "Praise the Lord, my soul; let every fiber of my being praise His holy name."